

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ ၈ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေး ရှေ့တွင်

ဦးကျော်ဟန်
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုသည် တရားရုံးက ဆောင်ရွက်သည့် မှုခင်း တစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန် သည်ဟု စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်း အနေ ဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေထွက်ဆိုချက်များနှင့် သက်သေခံ (က)စာတို့ အရ လျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဟန်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတနှင့် မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံသို့ လိပ်မူကာ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အထက်တရားရုံး၌ စွဲဆိုထားသော အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆို ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အထက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ စာဖြင့်ရေးသားမမှန်မကန် စွပ်စွဲတိုင်ကြားခံရသဖြင့် တိုင်ကြားခံရသူက ယင်းသို့ တိုင်ကြားသူများ

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၅(ခ)
+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၁၁ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်စွဲပါ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၄

ဦးကျော်ဟန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်
လျှောက်ထား စွဲဆိုသော အမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅
(၁) (ခ) တွင် ဖော်ပြထားသော အမှုအမျိုးအစားနှင့် အကျိုးဝင်ခြင်းမရှိပေ။
ကိုထွန်းပေါ် ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု(၂)၊
ဦးလှမြင့် ပါ ၈ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု(၁)
ကို ကြည့်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုသည် တရားရုံးကဆောင်ရွက်သည့်
မှုခင်းတစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည်ဟု
စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၂၁၁ အရ အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းခွင့်ရှိသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးခင်မောင်မြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - (၁) ဦးမောင်မောင်လေး
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
(၂) ဦးပြုံးချို
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ချောက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၁၁၁၉ တွင် ဦးဌေးဝင်းက ဦးကျော်ဟန် အပေါ် ဦးတိုက်လျှောက်ထား
စွဲဆိုသောအမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁(ပထမပိုင်း)၊ ၅၀၀ အရ
အရေးယူသဖြင့် ဦးကျော်ဟန်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က
အရ အမှုအားချေဖျက်ပေးရန် မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၁၁ ဖြင့် တင်သွင်းရာတွင် လျှောက်လွှာအားပယ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် ဦးကျော်ဟန် က မကျေနပ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၄
ဦးကျော်ဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အမှုမှာ ဦးကျော်ဟန်က မမှန်မကန်စွာပိုင်ကြားမှုများကြောင့် ၎င်းအား အကြိမ်ကြိမ်စစ်ဆေးခံနေရ သဖြင့် ၎င်းတွင် ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းခြင်းတို့ဖြစ်ရသောကြောင့် ဦးကျော်ဟန်အား အရေးယူပေးပါရန် ဦးဌေးဝင်း က ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့သောအမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ဆွေမျိုးများ၏ အလှူပွဲ၊ ရဟန်းခံပွဲနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဇရပ်ဆောက်နေရခြင်းများကြောင့် ခရီးလွန်ကာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရက်ကျော်လွန်ရသဖြင့် ခွင့်ပြုပေးစေလိုကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၅(၁)(ခ)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံး၏ ရေးသားတိုင်တန်းချက်ရှိမှသာ လက်ခံအရေးယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဦးဌေးဝင်း က ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် လျှောက်ထားသူအား မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁(ပထမပိုင်း)အရ လက်ခံအရေးယူခြင်းမှာဥပဒေအရ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ ဦးဌေးဝင်းသည် ရာအိမ်မှူးဘဝက ကျေးရွာတွင် ဆောင်ရွက်ချက်များမှာ တစ်ခုမှအောင်မြင်ခြင်းမရှိ၍ ရွာလူထု၏တင်ပြချက်နှင့် လျှောက်ထားသူ၏ထင်မြင်ချက်တို့ကို ပေါင်းပြီး သဘောရိုးနှင့် အထက်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်သို့ တင်ပြခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉၊ တတိယကင်းလွတ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်ပါသောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ စွဲဆိုထားမှုကို ချေဖျက်

၂၀၁၄

ဦးကျော်ဟန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက အမှုတွဲ
 ပါသက်သေထွက်ချက်များနှင့် စာရွက်စာတမ်းများအရ လျှောက်ထားသူ
 သည် မူလရုံးတရားလိုအပေါ် နစ်နာစေရန် အကြံဖြင့် အထက်အာဏာပိုင်
 အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်သို့ တစ်ကြိမ်မက တိုင်တန်းခဲ့ပြီး တိုင်တန်းမှုမှာ
 မှန်ကန်မှုမရှိဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ **ဦးလှမြင့် ပါဂ နှင့် ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု^(၁)** အရ လျှောက်ထားသူက တရားရုံးသို့ စွဲဆိုထား
 သောအမှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ အထက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ စာဖြင့်မမှန်မကန်
 တိုင်ကြားခြင်းအတွက် တိုင်ကြားခံရသူက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁၁
 အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုသောအမှုသည် ပြစ်မှု
 ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁) (ခ)နှင့် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊
 လျှောက်ထားသူက ကျေးရွာလူထု၏တင်ပြချက်နှင့် ၎င်း၏ထင်မြင်ချက်
 ကိုပေါင်းစပ်၍ သဘောရိုးဖြင့်တင်ပြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉၊ တတိယကင်းလွတ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း၊
 သက်သေပြရန်တာဝန်မှာ လျှောက်ထားသူအပေါ်တွင်သာ ကျရောက်
 ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမှုအား ချေဖျက်ပေးရန် အကြောင်းမရှိကြောင်းနှင့်
 ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းအတွက် တင်ပြသော အကြောင်းပြ
 ချက်များမှာ ခိုင်လုံမှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်
 ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ(၂)၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေကလည်း
 လျှောက်ထားသူသည် မူလရုံးတရားလို ဦးဌေးဝင်းအပေါ် နစ်နာစေရန်

---

(၁) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၉၅

အကြံဖြင့် အထက်အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်သို့ တိုင်ကြားခြင်း သည် မှန်ကန်မှု မရှိဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက တရားရုံး တွင် စွပ်စွဲတိုင်တန်းခြင်းမျိုးမဟုတ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ တိုင်တန်းခွင့်ရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူသည် သဘောရိုးဖြင့် တိုင်ကြားခြင်း မဟုတ်၍ အကြိမ်ကြိမ်စစ်ဆေးခံရသဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းခြင်း၊ နစ်နာစေခြင်း၊ အသရေပျက်စေခြင်းတို့ဖြစ်ပေါ် ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက ၎င်း၏တိုင်တန်းချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ ပြစ်မှုမမြောက်ဘဲ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ ၏ စတုတ္ထနှင့် နဝမကင်းလွတ်ချက်များတွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း တင်ပြချက် သည် ထိုသို့ အကျုံးဝင်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြရန် တာဝန်မှာ တရားခံ၏တာဝန်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ အမှုအား ဆက်လက် စစ်ဆေး စေရန် အချက်အလက်များရှိနေပါသောကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ် သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုအား ကာလစည်းကမ်းသတ် ၂၄ ရက်ကျော်လွန် ခြင်းအတွက် ဆွေမျိုးများ၏ အလှူပွဲ၊ ရဟန်းခံပွဲနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဇရပ်ဆောက်နေရခြင်းများကြောင့် ခရီးလွန်ကာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ရက်ကျော်လွန်ရသဖြင့် ခွင့်ပြုစေလိုကြောင်း ကျမ်းကျိန်လွှာကို လျှောက်ထား သူ ဦးကျော်ဟန်က တရားရုံးများလက်စွဲအပိုဒ် ၇၆၆ အရ တင်ပြသည်။ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိစိစစ်ရန် လိုအပ်သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန် ခြင်းကို ခွင့်ပြုသည်။

မူလရုံးအမှုတွင် တရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် တရားလိုပြသက်သေ

၂၀၁၄

ဦးကျော်ဟန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

၁၂ ဦးအနက် သက်သေ ၆ ဦးအား စစ်ဆေးပြီးဖြစ်သည်။

မူလရုံးအမှုတွဲတွင် တရားလိုဦးဌေးဝင်း(လိုပြ-၁)၏ တိုင်ချက်နှင့် ထွက်ဆိုချက်အရ ၎င်းသည် ချောက်မြို့နယ်၊ ထိန်ကန်ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ရွာတည်းနေဦးကျော်ဟန်သည် ဦးကြီးငွေဆိုသူနှင့်ပူးပေါင်းပြီး ၂၅-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာဖြင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံလိပ်မူ၍ ၎င်းအား တိုင်ကြားသဖြင့် မကွေးခရိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့၏ စစ်ဆေးခြင်းကို ခံခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုနောက် ၂၁-၆-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာဖြင့် ချောက်မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံလိပ်မူ၍ ၎င်းအား တိုင်ကြားခဲ့သဖြင့် ချောက်မြို့နယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့မှ ခုံဖွဲ့ စစ်ဆေးခြင်း ကိုခံခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုအဖွဲ့များ၏စစ်ဆေးချက်များအရ ဦးကျော်ဟန်၏ တိုင်ကြားသော အချက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မမှန်မကန်သတင်းပေးတိုင်ကြားခြင်း၊ ယင်းသို့တိုင်ကြားသဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်း၍ အသရေပျက်နစ်နာခဲ့ခြင်းများအတွက် ဦးကျော်ဟန်အား တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုပါရန် ချောက်မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနသို့ တင်ပြခဲ့ရာ သက်သေခံ(က) ချောက်မြို့နယ်အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန ၏ ၂၄-၇-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ စာအမှတ် ၅/၄၃-၄၈/ဦး-၆(၂၈၉၇) ဖြင့် ၎င်း၏သဘောဆန္ဒအရ တရားခံအား တရားရုံးတွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြန်ကြားလာသဖြင့် ဦးကျော်ဟန်အား ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ချောက်မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနရုံးက ဦးကျော်ဟန်၏တိုင်စာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စစ်ဆေးရန် တာဝန်ပေးခဲ့သော မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး

ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် မီးသတ်ဦးစီးမှူး ဦးစိုးညွန့် (လိုပြ-၂)နှင့် သက်သေအဖြစ်ခေါ်ယူစစ်ဆေးခံရသည့် ဦးမောင်ကောင်း (လိုပြ-၃)၊ ကိုမျိုးမြင့်အောင်(လိုပြ-၄)၊ ဦးစံချိန် (လိုပြ-၅)၊ ဦးသာပု(လိုပြ-၆) တို့က တရားလို ဦးဌေးဝင်းအား (လိုပြ-၁)၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ထောက်ခံ ထွက်ဆိုကြသည်။

၂၀၁၄
ဦးကျော်ဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အထက်ပါ သက်သေထွက်ဆိုချက်များနှင့် သက်သေခံ(က) စာတို့ အရ လျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဟန် သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတနှင့် မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံသို့ လိပ်မူကာ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ သည်။

အထက်တရားရုံး၌ စွဲဆိုထားသော အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲဆိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ အထက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ စာဖြင့်ရေးသား မမှန်မကန်စွပ်စွဲ တိုင်ကြားခံရသဖြင့် တိုင်ကြားခံရသူက ယင်းသို့ တိုင်ကြားသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက် လျှောက်ထား စွဲဆိုသောအမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(ခ)တွင် ဖော်ပြထားသော အမှုအမျိုးအစားနှင့် အကျုံးဝင်ခြင်း မရှိပေ။ **ကိုထွန်းပေါ် ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု (၂) ၊ ဦးလှမြင့် ပါ ၈ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု (၁) ကိုကြည့်ပါ။**

သို့ဖြစ်၍ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုသည် တရားရုံးက ဆောင်ရွက် သည့် မှုခင်းတစ်စုံတစ်ရာတွင် သို့မဟုတ် ထိုမှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည်ဟုစွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းခွင့်ရှိသည်။

လျှောက်ထားသူက မူလအမှုတွဲအား ချေဖျက်သင့်ကြောင်း တင်ပြ

(၂) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၀

၂၀၁၄
ဦးကျော်ဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

သည့် ဒုတိယအချက်မှာ ဦးဌေးဝင်းသည် ရာအိမ်မှူးဘဝက ကျေးရွာ
တွင် ဆောင်ရွက်ချက်များမှာ တစ်ခုမှအောင်မြင်ခြင်းမရှိ၍ ကျေးရွာလူထု
၏ တင်ပြချက်နှင့် ၎င်း၏ထင်မြင်ချက်ပေါင်းစပ်၍ သဘောရိုးဖြင့် တင်ပြ
ခဲ့ခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ တတိယကင်းလွတ်ချက်တွင်
အကျုံးဝင်သည်ဆိုသောအချက်ဖြစ်သည်။ ဖော်ပြပါ ကင်းလွတ်ချက်တွင်
အကျုံးဝင်ကြောင်း သက်သေပြရန် တာဝန်သည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ
၁၀၅ အရလျှောက်ထားသူ အပေါ်ကျရောက်သဖြင့် ယင်းတင်ပြချက်ကို
ယခုအဆင့်တွင် စဉ်းစားခြင်းမပြုနိုင်သည့်အလျောက် အမှုကို ချေဖျက်
ရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ချေ။ **ဒေါ်တုတ်တုတ် ပါ ၂ နှင့်
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု^(၇)**
ကိုကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် တရားလိုဘက်စွပ်စွဲချက်များကို မှန်ကန်သည်ဟု
လက်ခံလျှင် တရားခံအနေဖြင့် ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကျူးလွန်ကြောင်း
ပေါ်ပေါက်ဖွယ်ရာအကြောင်းများရှိနေသည့်အပြင် ထိုစွပ်စွဲချက်များကို
ထောက်ခံမည့် သက်သေခံများလည်း ရှိနိုင်ဖွယ်ရာရှိ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က ပါအာဏာကို ကျင့်သုံးလျက်အမှုအား ချေဖျက်
ပေးရန် သင့်မည်မဟုတ်ပေ။ ဦးစံချိန်(ခ) **ဦးစံရှိန် နှင့် ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု^(၇)** ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထို့ပြင် မူလရုံးတရားခံဖြစ်သည့် ဦးကျော်ဟန်အနေဖြင့် စစ်ဆေး
ခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားလို ဦးဝင်းဌေး နှင့် တရားလိုပြသက်သေ ဦးစိုးညွန့်၊

---

(၇) ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၈။

(၄) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၀။

ဦးမောင်ကောင်း၊ ကိုမျိုးမြင့်အောင်၊ ဦးစံချိန်၊ ဦးသာပု တို့၏ ထွက်ချက်အရ ဦးကျော်ဟန်အပေါ် ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲချက်တင်လောက်သော အခြေအမြစ်မရှိဟု တင်ပြလိုပါက ထိုစစ်ဆေးပြီး သက်သေ ၆ ဦး၏ ထွက်ချက်နှင့် ပင်သုံးသပ်၍ မူလရုံးတရားခံအား စွဲချက်မတင်မီအမှုမှ လွတ်ပေးရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃ (၂)အရ မူလရုံး၌ပင် တင်ပြလျှောက်ထားရန် အခွင့်အရေးရှိနေပြီးဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ဟန် အနေနှင့် ယင်းသို့ အခွင့်အရေးရှိနေသောကိစ္စတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ မူလရုံးအမှုတွဲကို ချေဖျက်ပေးရန်သင့်မည်လည်းမဟုတ်ပေ။

ဦးအောင်လင်း ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု^(၅) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

သို့ဖြစ်၍ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးဌေးဝင်း မှ ဦးကျော်ဟန်အပေါ် ဦးတိုက် လျှောက်ထား၍ ချောက်မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁၊ ၅၀၀ တို့အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ထားသည့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၁၁၉ အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ခွင့် မပြုဘဲ ပယ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်သည်။

---

(၅) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၄၀။